

UMGANG

Toužíme být spolu..., s těmi druhými... Sami rozhodovat o tom kdy a jak tak učiníme...

Zatím se zdálo, že tato skutečnost nestojí za komentář..., že by jen sotva mohla být tematickým vymezením výstavního projektu, inu najednou je tomu jinak...

Průměrná srozumitelnost jazyka nám odkrývá bytí pobytu jako zacházení se světem v rovině každodennosti, nejde o hlubší porozumění, rozumíme jen přibližně, nedochází k bytostnému sepětí s tím, o čem je řeč.

Opakování a šíření řeči zmocňuje autoritativní formy jazyka nad jeho smysluplný obsah. Průměrný jazykový disponent autoritativně distribuuje rozumění světu bez nároku na nutnost adekvátního zacházení s ním, spokojen s indiferentní srozumitelností.

Jazykový disponent usilující o pravé porozumění, zachází se světem se vši vážností rozumět mu v intencích ‚ono se‘ jako spolupobytu.

Zacházení zaručuje obecnou fakticitu uskutečňování z hlediska ontologicko strukturálního jako transfer jsoucna v bytí. Bytí ve světě jako zacházení se jsoucnem je starost – ve smyslu příručnosti – obstarávání a nitrosvětskosti jsoucna jako pobytu – starání se o druhého...

Umění žít spolu. Pravda jako pokus držet se cesty rozumění světu... Rozumět světu je pravdivý dialog subjektů a objektů světa...

“Jestliže může být úsilím rozumu něco poznáno ve své kvalitě a ve své empirické fakticitě i proti zdání smyslového vnímání, pak je tvrzení něčeho nepravdivého zjevně výsledkem ledabylého užívání rozumu.“

„Primárním úkolem intelektu není poznání, nýbrž porozumění...“

Co je to lež? Úsilí o útěk hroutící se do sebe sama a pohlcující smyslový svět. Neschopnost žít ideální život v reálném čase. Prázdno mezi subjektem a objektem. Popření schopnosti vycházet spolu se sebou navzájem. Být společně.

„Kdo o něčem lže, vzdaluje se od mechanismu skutečnosti a tím, že ji neguje, se zakouší jako Já, jež chce, často proti jakékoliv očividnosti, samo rozhodnout, co je a co není. Tím si člověk

vytváří onu distanci ke světu, která potom pokračuje v estetickém rozvrhu zcela jiných, fiktivních světů...“

...singularit a dematerializace, přítomných dnes jako subscendence každé z dalších možných variant ontologického dualismu, ...přízračných hyperobjektů, za jejichž hranicemi číhají sotva viditelné obrysy neméně fantomatických hypersubjektů...

Umění žít spolu..., dialog mého já a já toho druhého. Pohyb interdimenzionální mezerou..., infinitezimální vibrace. Umění jako participace tohoto útěku..., jako soulad neutrálních ego-gest na jedné straně a imploze ego-energie na straně druhé, médium porozumění a empatie...

PS: „V politickém smyslu tak slovo antropocén ohlašuje zvrát epochy neutralizace a odpolitizování v epochu (re) politizace všeho. Všechno je v epoše antropocénu závislé na globálně závazných politických rozhodnutích lidstva...“

Autor textu k výstavě: Tomáš Koudela

Galerie Gong

Multifunkční aula Gong, Dolní oblast Vítkovice

Ruská 2993, Ostrava Vítkovice

ÚT – NE 10:00 – 18:00